

Hij stond erop dat ik zijn kopie mee zou nemen hoewel ik vond dat hij die maar moest houden. Ik besloot dat ik bij het weggaan zou vergeten mee te nemen.

En toen het doel waarvoor ik gekomen was. Het aanbieden van het erelidmaatschap van 'Buckfast Belangen Verenigd'. Broeder Adam was er zeer content mee. Hij accepteerde graag. De netjes ingelijste brief van onze voorzitter Luuk de Wit kreeg onmiddellijk een plaatsje aan een lege spijker midden boven het bed. Helaas bleek de batterij van mijn fototoestel het begeben te hebben, zodat de overhandiging van de brief niet op de gevoelige plaat vastgelegd kon worden. Gelukkig bood de Polaroidcamera van de hoofdzuster, die bediend werd door de huismeester, tijdens de lunch nog uitkomst. Die lunch was de eerste sinds vele dagen die weer in de eetzaal genuttigd kon worden. Daarvoor was de conditie onvoldoende om met het looprek de afstand van ongeveer 40 meter naar de eetzaal af te leggen. Broeder Adam heeft veel last van evenwichtstoornissen. Maar die vierde juli had hij een heel goede dag volgens de verpleegsters. En 'Buckfast Belangen Verenigd' ook. Het is tenslotte niet niks om naast de oprichter en ex-voorzitter Gosse v.d. Velde zo'n erelid in je vereniging te krijgen. Bij het weggaan werd ik door ons nieuwe erelid teruggedroepen uit de gang. Ik moest het artikel van Fehrenbach niet vergeten!

Allan Reeder, Roden

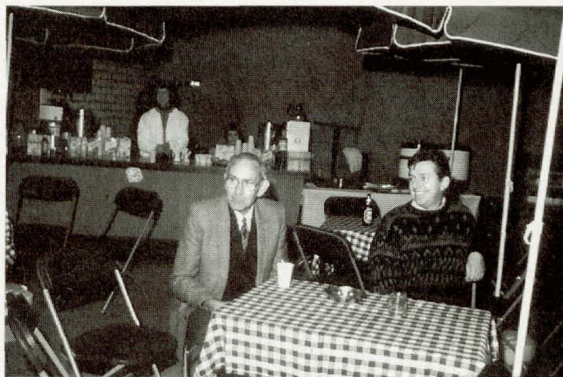
Tuter

Na ongeveer zes jaar met plezier imkeren had ik bij een controle van een volk een tutende moer lopen op het raam dat ik vasthield.

Na enig zoeken tussen de talloze bijen op het raam zag ik de koningin druk over de andere bijen heenlopen en waar maar een paar millimeter ruimte was haar borst op de raat drukken met het bekende tutende geluid als gevolg. Ze hing dan met haar achterlijf op een andere bij zonder haar vleugels bij het tuten te gebruiken. Ik heb haar zo enige tijd gadegeslagen - heerlijk in het zonnetje - en ze herhaalde het tuten op precies dezelfde wijze. Toch wel een erg bijzondere en leuke ervaring!

Enkele weken later al een paar ramen met eitjes in dit volk gezien, dus de bruidsvlucht was ook goed gelukt, ondanks de tientallen zwaluwen, die meermalen duikvluchten laag boven de bijenvolken uitvoeren. Je hoopt dan maar, dat ze het meest darren vangen, ofschoon die sneller vliegen dan haalbijen.

Hans van Duin, Alphen a/d Rijn

Cees van de Hul (links) tijdens de open dag op het Bijenhuis in 1993.

In memoriam Cees van den Hul

Op 24 juni j.l. overleed geheel onverwacht op 72-jarige leeftijd onze hulp en toeverlaat Cees van den Hul.

Het imkeren leerde hij van zijn vader, en zijn bijen namen vanaf zijn twaalfde jaar een groot deel van zijn leven in beslag. Cees volgde met belangstelling alle ontwikkelingen in de bijenteelt. Wanneer hij door eigen ervaring er van overtuigd was dat het nuttig was om een bepaalde methode te volgen of bepaald materiaal te gebruiken, trachtte hij zijn collega-imkers hiervan ook te overtuigen. Hij was gedurende 60 jaar lid van de afdeling Wageningen van de VBBN.

Cees was een rustige en bescheiden man, maar in de imkerswereld was hij een markante figuur; zijn weloverwogen voorstellen werden door de leden van het Hoofdbestuur vaak ter harte genomen.

Op de bijenmarkten werkte Cees gedurende 17 jaren belangeloos mee in de Bijenhuis-kraam. Daar was hij voor velen een vertrouwd aanspreekpunt; hij stond altijd klaar met raad en daad.

Wij zullen Cees missen en wij wensen zijn vrouw en familieleden sterkte met dit grote verlies.

Roel ten Klei, Bedrijfsleider Bijenhuis.